And what is it; חליפין

ומאי ניהו חליפין –

<u>Overview</u>

אין עבד עברי נקנה בחליפין² ולא קונה עצמו בחליפין – אין עבד עברי נקנה בחליפין א קונה עצמו בחליפין - An אין עבד עברי דעברי מחס עבד עברי מnd in addition an עבד עברי cannot be acquired as an דליפין, and in addition an גריפין.

תוספות explains how we know that an ע"ע cannot acquire himself with הליפין:

דמה שהוא קונה בכסף נפקא לן מהאי קרא דמכסף מקנתו³ לקמן (דף יד,ב⁴) – For since that which an ע"ע can acquire his freedom with כסף is derived later in the כסף מקנתו from this very גמרא from this very גמרא, therefore just as this peculudes acquiring an גמרא threedom through ע"ע with הליפין אוא ע"ע הא הליפין from acquiring his freedom through ע"ע

תוספות distinguishes between an ע"ע and an עבד כנעני

אבל עבד כנעני נקנה בחליפין כדתני⁵ בפרק השולח (גיטין דף לט,ב) – However an אבל עבד כנעני נקנה בחליפין is acquired [and can acquire himself] with הליפין as we learnt in הליפין –

גבי שקל כומתא ושדא בה אמר לה קני האי וקנה נפשך – concerning the case of a slave owner who grabbed his hat and threw it to his (female) slave, saying to her 'acquire this hat and with it acquire yourself to be free'. רב נהמן ruled that she does not go free –

ומשמע משום דהויא ליה כליו של מקנה⁶ לא עשה ולא כלום –

¹ ויקרא (בהר) כה,נא.

² This is what this ברייתא teaches us (according to those who interpret תבואה וכלים to mean הליפין).

³ נקנה teaches us (not only) that an נקנה בכסף אנע"ע (for this is the simple meaning of the פסוק), but also that he acquires his freedom with cop as the פסוק states פסוק.

⁴ Others amend this to טז,א.

⁵ Others amend this to read כדתניא, since it is a מימרא (and not a מימרא כל משנה), while others read כדתניא (משנה זס ברייתא מימרא ברייתא), while others read ע"כ (כב, ב) וקונה עצמו כדאמרינן בפרק השולה the כב, ב חס ברייתא מון (כב, ב) וקונה עצמו כדאמרינן בפרק השולה אוליפין, and from the גמרא וו גמרא וווו גמרא אוליפין. See the מיש לא נישין that in this גמרא הוספות לע"ע וויש we can infer that he is קונה עצמו בחליפין. See the ע"ש that in this this ע"ע ווויש the words נקנה זס קונה נעין ווויש.

⁶ In קנין הליפין where the seller (or giver) wants to transfer an item to a buyer (or recipient), the buyer hands the seller any article (of clothing, etc.) and when the seller takes this article, the item to be sold is

And it appears that the reason she is not freed (as a result of this קנין הליפין) is because when מקנה are done using the utensils of the מקנה, nothing is accomplished –

אבל בכליו של קונה קנתה ומתורת חליפין משמע ולא בתורת כסף' – However if it were done with the utensils of the acquirer (if the הליפין would belong to the שפחה who is acquiring her freedom) then she would acquire herself. And it seems that this acquisition of her freedom would be as a result of the rules of הליפין, but not the she is acquiring her freedom under the rules of כסף. This proves that קנין הליפין is effective by an "ע"כ.

וכך פירש רבינו חננאל שם:

And the π "¬ there, also explains it in this manner.

<u>Summary</u>

An עבד כנעני האיפין himself through קונה האיפין; however an עבד כנעני cannot be אנגי מו איפין איפין איפין אינה מו הליפין through הליפין as well as הליפין.

THINKING IT OVER

According to those who do not interpret תבואה וכלים to mean הליפין, what is the ruling concerning קנין הליפין by an אעבד עברי ?

⁸ See נה"מ.

transferred to the ownership of the buyer (even if physically it is still in the domain of the seller). However, the article which is handed to the seller must belong to the buyer; otherwise the קנין הליפין is not effective. In this case the hat belonged to the owner (who is the מקנה; he is gifting the slave her freedom), not to the freedom), therefore the הליפין is ineffective and she remains a slave. (In addition the מקנה the article the הליפין) and not the her freedom).